

آینه

اطلاعات

یادداشت: «تمدید ۴ماهه مذاکرها»؛ ابوالقاسم قاسمزاده

با صدور اطلاعیه مشترک و تمدید چهار ماهه مذاکره، به قول نویسندهای «اکتون در ایران آنهایی که تمام امید خود را به حل‌وفصل مناقشات و اضافی در پی آن دوخته بودند، تا حدی احساس ناامیدی می‌کنند و آنهایی که منافع خود را در پوشش شعارها به استیصال دولت و بی‌نیجه‌مآلنن مذاکرات می‌دیدند از این حالت تعلیق خشنودند که از این ستون به آن ستون فرج است و شاید در این فاصله حوادث دیگری رخ دهد، یا رخ دهیم که نسخه مذاکرات و توافقی به‌یکباره پیچیده شود، در خارج از کشور در محافل سیاسی نیز همین روال، نگاه بدبینانه یا خوش‌بینی دیده می‌شود. در نقد مذاکره ایران و گروه ۵+۱ باید نگاه مرحله‌مرحله داشت، اگر می‌خواهیم به واقعیت شکست یا موفقیت آن نگاهی داشته باشیم، تا مرحله نپایی، چهارماه باقی مانده است. نه خوش‌بین باشیمد و نه بدبین،مرحله‌مرحله‌واقع‌بین باشیم.

انتقد

یادداشت: «انتظارات از مارا تن موفق هسته‌ای»؛ علی خرم

خدای را سپاس که اکتون مذاکرات بین‌المللی –چه در ژنو، چه در وین و چه در سایر نقاط– با احترام و عزت برگزار می‌شودو همان اعضای دایم شورای امنیت که قطعنامه‌های تحریم را علیه ایران به تصویب رساندند اکتون با جدیت و اشتیاقی به‌دنبال به نتیجه‌رسیدن مذاکرات هستند و از انجام هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کنند. بنابراین انتظارات از وین ۶ بعد منطقی و منصفانه و منطبق بر دستورالعمل‌های داده‌شده به تیم مذاکره‌کننده باشد. در این ارزیابی باید روند معمول طبیعی مذاکرات بین‌المللی منظر قرار گرفته و از طرح دیدگاه‌های جناحی خودداری کرد زیرا پرونده هسته‌ای یک پرونده ملی است و در تمام جهان همه جناح‌های سیاسی و رقیب در پرونده‌های ملی از حسن‌نیت و تلاش مشترک برخوردار هستند.

کیتان

سر مقاله: «چه کسی اطلاعات غلط می‌دهد؟»؛ حسین شمسین

سخنان وزیر صنعت و معدن در دفاع از قیمت‌گذاری اخیر خودروها و منتفی‌شدن تک‌در ریس‌جمهور، یادآور خطر سه گرفتن عذرخواهی ریس‌جمهور در ماجرای سید کالا توسط معاون ایشان است.ا اگر سخنان جناب وزیر را بپذیریم، اکتون باید پرسید این موضوع درباره همه اظهارات ریس‌جمهور مصداق دارد یا فقط برخی از آنها؟ مثلاً آیا اینکه ریس‌جمهور نتوانفته‌له ژنو را به معنی شکستن کمر ابرقدرت‌ها دلست، به دلیل اطلاعات غلط و نادرس‌تی که به ایشان داده شده نبود؟ اینکه ریس‌جمهور با عصبانیت منتفان دولت را بی‌سواد نامید، به دلیل ارایه اطلاعات غلط به ایشان نبوده است؟ اینکه ریس‌جمهور، از کاهش قیمت مواد خوراکی و رسیدن تورم به ۱۴/۵ درصد سخن گفته است، ناشی از اطلاعات غلط و غیرواقعی نبوده؟ طبیعی است که ریس‌جمهور شخصاً خرید نمی‌کند و از قیمت‌ها خبر ندارد و لابد برخی افراد، اطلاعات مربوطه را به ایشان می‌دهند و چپس‌ا که این اطلاعات غلط باشد، می‌بینیم که اگر قرار باشد به سخن وزیر محترم اکتون، کنیم، ناچاریم که دیگر به سخنان ریس‌جمهور اعتماد نکنیم و همه آنها را با دیده شک و تردید دنبال کنیم. چراکه در نتیجه این سخنان، این شباهه مطرح می‌شود که ریس‌جمهور توسط عده‌ای خاص کانالیزه شده و اخبار و اطلاعات، آن‌گونه که آن اطرافیان می‌خواهند به ایشان می‌رسد. آیا مراد وزیر همین نیست؟

ایران

«شکایت علیه معاون وزیر ارشاد دولت قبل»

خبر اول اینکه جلسهٔ رسیدگی به پرونده مالی معاون سابق وزارت ارشاد، روز گذشته در شعبه ۷۴ دادگاه کیفری استان تهران بر گزار شد. به گزارش مهر هم‌زمان با رسیدگی به این پرونده به شکایت خانم علی‌ه متهم رسیدگی شد. این خانم مدعی بود که معاون وزارت ارشاد و پسرش وی را اغفال کرده و او را مورد آزار و اذیت قرار دادند. با این شکایت پرونده در اختیار قضات شعبه ۷۴ دادگاه کیفری استان تهران قرار گرفت که قضات دادگاه پس از چند جلسه محاکمه، متهم و پسرش را از اتهام تجاوز به عفت تبرئه کرده و آنها را به تحمل شلاق محکوم کردند. با اعتراضی متهمان، پرونده به دیوانعالی کشور ارسال شد که قضات دیوانعالی کشور نیز حکم دادگاه را تأیید کردند. به گزارش ایرنا در ادامه به اتهامات مالی معاون وزارت ارشاد در دولت احمدی‌نژاد رسیدگی شد که داساری کارکنان دولت، پرونده را با صدور کیفرخواست به دادگاه ارسال کرد. به گزارش ایرنا، در این جلسه متهم از صفر عبداللّهی قاضی دادگاه درخواست استمهال کرد که امر موافقت دادگاه قرار گرفت؛ در نتیجه محاکمه نامبرده به جلسه دیگری موکول شد.

جمهوری اسلامی

سر مقاله: «بازی با آتش در سرزمین عغلا»

جلال طالبانی، رئیس‌جمهور عراق، که بعد از یک‌سال‌هفته‌نامه معالجه در آلمان در اولین روز هفته جاری به کشور خود برگشته، چندروز قبل از بازگشت درباره آینده کردستان عراق در مصاحبه‌ای با خبرگزاری رسمی کویت، جدایی‌طلبی برای کردستان را اقلیمی نادرست دانست و گفت: «کرده‌ای عقلاً و بالغ خواهند جدایی با استقلال کردستان نیستند چون این امری غیرممکن است». در نقشه‌های امثال مسعود بارزانی، ادعاهای ارضی متضکی نیز نسبت به بعضی کشورهای همسایه از جمله ایران وجود دارد. آن خفگی مورد اشاره آقای طالبانی مربوط به شرایطی است که همسایگان فقط مرزهایشان با کردستان عراق را ببینند، اما اگر شاهد ادعاهای ارضی باشند قطعاً اتفاقات دیگری خواهد افتاد. در آن صورت جدایی‌طلبان باید بداندن سرنوشتی بالاتر از خفگی در انتظارشان خواهد بود.

طرح نحوه فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی،

تقریباً دو هفته در مجلس در حال بررسی بود. این در حالی است که حجم پیشنهادهای حذفی و اصلاحی نسبت به این طرح آنقدر زیاد شد که مجلس بالاخره تصمیم گرفت تا فعلاً آن را برای سه ماه مسکوت بگذارد. البته قرار است دولت هم لایحه‌ای را در همین رابطه به مجلس تقدیم کند و در این فاصله، ایرادات طرح هم بررسی شود.

این فرصت سه ماهه شاید احزاب و فعالان سیاسی و حزبی را از خواب بیدار و آنها را متوجه کند که آنچه در مجلس در حال بررسی است، سرنوشت فعالیت آنهاست و چنانچه از کنار آن بی‌تفاوت عبور کنند، معلوم نیست چه بر سر آینده سیاسی آنان آمده آمد. در حقیقت احزاب باید شکرگزار این فرصت باشند و گر نه آنچه در مجلس در حال تصویب بود، چنانچه به صورت قانون درمی‌آمد، بسیاری از احزاب اصلاح‌طلب و فعالان آنها باید کرکره فعالیت خود را پایین می‌کشیدند و عطای فعالیت حزبی و سیاسی را به لقای آن می‌بخشیدند.

نکته جالب درباره این موضوع، بی‌تفاوتی احزاب و فعالان حزبی به این موضوع بوده و هست. آنها که بعضاً درباره آنچه در مجلس به تصویب می‌رسد خود را محق می‌دانند که ابراز نظر کرده و مخالفت یا موافقت خود و حزب متبوعشان را اعلام کنند، درباره مهم‌ترین طرحی که قرار بود فعالیت آنها را خط‌کشی کند، سکوت اختیار کرده بودند و از ابراز نظر خودداری می‌کردند. این سکوت آنها، تنها این نکته را به ذهن متبادر می‌کرد که گویا با موضوع خیلی بی‌اهمیتی روبه‌رو بودند. آنها این روزها بیشتر سرگرم افطاری سیاسی هستند و همچنان در شرایطی چراغ خاموشی برای انتخابات مجلس در حرکت هستند که نمی‌دانند اگر همه‌چیز آن‌گونه که پیش می‌رفت تداوم یابد، دست‌کم خیلی از احزاب و فعالان به‌ویژه احزاب اصلاح‌طلب نه‌تنها انتخابات پیش‌رو را در دست می‌دهند بلکه شاید باید فعالیت سیاسی و حزبی خود را هم به خاطر‌ها بپسارند.

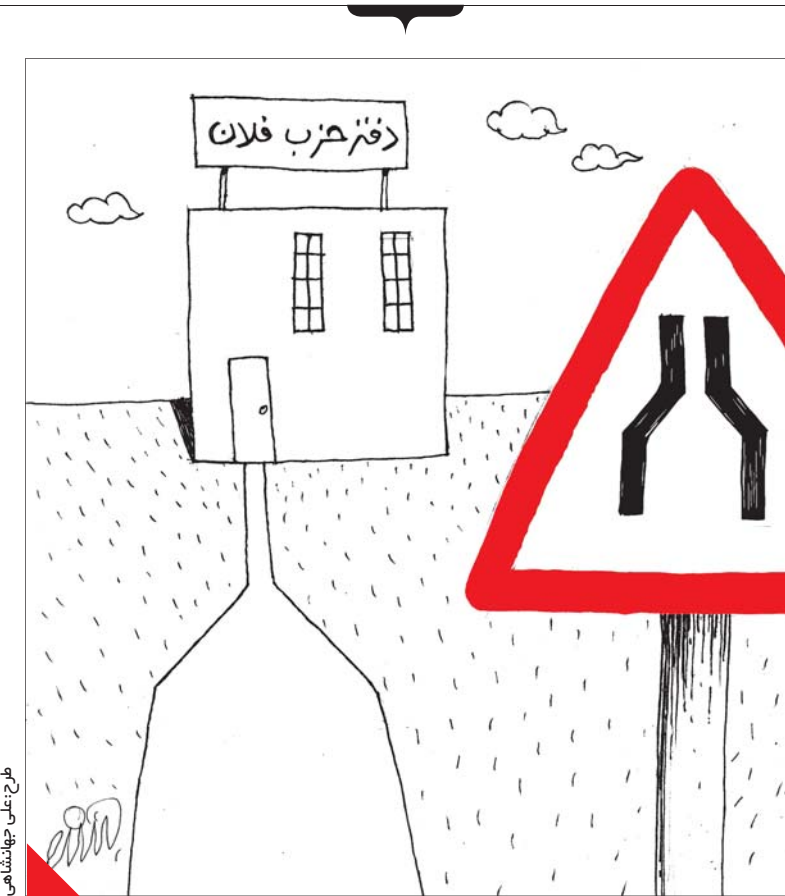
فعالان حزبی اگرچه این روزها به مدد رسانه‌ها تا حدی متوجه این موضوع شده‌اند اما به نظر می‌رسد که باید از قالب مصاحبه بیرون آمده و تحرکی جدی انجام دهند و در روند تصویب قانونی که قرار است فعالیت آنها را شکل دهد، مداخله موثر داشته باشند. اگرچه صداسیمما طرح مذکور را در روزهای اول بررسی، در راستای تحکیم مردم‌سالاری ارزیابی می‌کرد، اما روح طرح این موضوع را نمی‌رساند و برعکس موانع زیادی را برای تشکیل حزب و فعالیت‌های حزبی ایجاد می‌کند و آنقدر پروسه تشکیل حزب را طولانی در نظر گرفته که شاید خیلی از علاقه‌مندان به کار سیاسی و متصرف کند و آن موقع معلوم نیست که چه بر سر نیروهای می‌آید که قرار است با عضویت در احزاب دیدبان قدرت باشند و ستون چهارم دموکراسی نام بگیرند. به همین دلیل احزاب باید این فرصت سه‌ماهه را به فال نیک بگیرند و از آن بهره

ببرند تا اصل ۲۶ قانون اساسی که بر آزادی فعالیت‌های سیاسی در قبال احزاب و تشک‌ها تاکید دارد، مخدوش نشود.
پیشینه طرح
طرح یادشده اگرچه به کمسیون شوراه‌ا عودت داده شده، اما مهم‌ترین دلیل برای بررسی آن در مجلس، قدیمی‌بودن قانون احزاب است. قانون قبلی احزاب مصوب سال ۱۳۶۰ است و همین عمر طولانی باعث تجدیدنظر در قانون شده است. پیش‌نویس این طرح در کمسیون شوراه‌ا و امور داخلی مجلس هشتم تهیه شده اما ایده اولیه آن متعلق به وزارت کشور دولت اول محمود

احمدی‌نژاد بود. رئیس‌جمهوری که به تحزب روی خوشی نشان نداد و بعد از آن هم مباحث پیش‌آمده بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری ۸۸ نیز تأثیر خود را روی موادی از این طرح گذاشته است. این طرح آنقدر کس‌دار شد که به عمر دولت دهم هم نرسید و در نهایت در دولت یازدهم و در مجلس نهم عملیاتی شد و رحمانی‌فضلی وزیر کشور هم سال گذشته اعلام کرده بود که نظرات احزاب در این مورد کسب شده است. بعد از آن هم پیش‌نویس آن روی سایت این وزارت‌خانه قرار گرفت و در نهایت روز گذشته در مجلس بررسی شد.

قانون فعلی احزاب مصوب سال ۱۳۶۰ بوده و مشتمل بر ۱۹ ماده و ۹تصریه است و طرح پیشنهادی، ۳۰ ماده دارد و استدلال طراحان هم در تغییر قانون مزبور قدیمی‌بودن آن است. اما به گفته مخالفان آن، طرح با اصل ۲۶ قانون اساسی در تناقض است. طبق این اصل «احزاب، جمعیت‌ها، انجمن‌های سیاسی و صنفی و انجمن‌های اسلامی یا اقلیت‌های دینی شناخته‌شده آزادند، مشروط بر اینکه اصول استقلال، آزادی، وحدت ملی، موازین اسلامی و اساس جمهوری اسلامی را نقض نکنند و هیچ‌کس را نمی‌توان از شرکت در آنها منع کرد یا به شرکت در یکی از آنها مجبور ساخت.» اما طرح مزبور، آزادی عضویت و حضور در احزاب را محدود می‌کند؛ به طوری که برخی از موادی که در این طرح پیش‌بینی شده، تعیین شروط برای عضویت در احزاب است. به‌عنوان نمونه ماده پنج این پیش‌نویس عضویت برخی افراد در احزاب را منع می‌کند. بر این اساس

سیاست

گزارش تحلیلی «شرق» از طرحی که برای ۳ ماه مسکوت ماند

مخاطرات قانون احزاب

مرجان توحیدی

می‌شود، گفت: «در مورد تاسیس و عضویت در احزاب، مواردی احصا شده که بر خلاف نص صریح اصل ۲۶ قانون اساسی است. در مذاکرات مجلس بررسی نهایی قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز هنگام تصویب این اصل آیت‌الله موسوی تبریزی از اصل آزادی خدادادی بشر یاد می‌کند و چنین بیان می‌شود که «ما می‌گوییم احزاب حتی احزاب کمونیستی که نه به میدا معتقد است نه به معاد، حتی در ترویج مرام خویش آزاد است. این همان آزادی است که خدا به بشر داده است.» بنابراین قانونگذار اساسی مطابق مفاد اصل ۲۶ و صورت‌جلسه مشروح مذاکرات ناظر به این اصل، حق تاسیس و تشکیل گروه و حزب را به‌عنوان یکی از حقوق و آزادی‌های مشروع مردمی در نظام جمهوری اسلامی ایران به رسمیت شناخته است.»

او در ادامه همین سخنان می‌افزاید: «از طرف دیگر تدبیر و قاعده امره اصل ۹ قانون اساسی مقرر می‌دارد: هیچ مقامی حق ندارد حتی به نام حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور، آزادی‌های مشروع را هر چند با وضع قوانین و مقررات سلب کند. حوزه اختیار نمایندگان محترم مجلس نیز مطابق اصل قانون اساسی وضع قانون در حدود مقررده در قانون اساسی است و بنا براصل حقوقی سلسله مراتب حقوقی، قانون عادی نمی‌تواند قانون اساسی و آزادی‌های مردمی آن را نقض کند.

جمع اصل ۲۶ و ۹ قانون اساسی دلالت بر این دارد که قانون احزاب نمی‌تواند و نباید، شرایطی محدودکننده برای تاسیس و مشارکت در احزاب و گروه‌ها ایجاد کند و چنانچه شخصی نیز جرمی مرتکب شده است، بابت همان جرم مجازات مشخص و معینی طبق اصل قانونی بودن جرائم و مجازات‌ها، برای او آن هم توسط قوقضاییه

درنظر گرفته می‌شود و مجازات مکرر بابت انجام یک جرم نیز خود بر خلاف اصول حقوق کیفری است.»

ایرادات وارد به کمیسیون ماده ۱۰

این حقوقدان در ادامه به ماده ۱۰ این قانون که به موضوع کمیسیون ماده ۱۰ احزاب اشاره دارد، می‌پردازد. فرشیید هکی می‌گوید: «موضوع دیگری که در قانون قدیم نیز وجود داشت، وجود کمیسیون ماده ۱۰ احزاب است که با ترکیبی حاکمیتی نسبت به صدور احکام و جرم و جرمیات برای احزاب و واقع حیات و مرگ آنها تعیین تکلیف می‌کند و برای خودشان صلاحیت اختیاری قابل است. توضیح آنکه در حقوق ما دو نوع صلاحیت برای مرجع صلاحیت‌دار داریم. صلاحیت اختیاری و صلاحیت تکلیفی. صلاحیت تکلیفی موقعی است که قانون و مقررات تصریفات انجام گرفتن اموری را مقرر داشته و مقام اداری مطابق آن مکلف و ملزم به اجرای وظیفه و تکلیف قانونی خود شده باشد.

این نوع صلاحیت در مقابل صلاحیت اختیاری قرار دارد که مطابق آن، قانون اموری را در صلاحیت مقامی قراردهد و به او اختیار داده شده که درباره آن معایب اساسی، نه‌تنها رفع ندهد است که بر عکس به صورتی مضاعف و با شدت بیشتر، نقض حقوق و آزادی‌های اساسی ملت ایران را ساماندهی می‌کند که این بر خلاف سئو‌گذاری است که نمایندگان محترم مجلس در حفظ حقوق و آزادی‌های ملت در اصل ۶۷ قانون اساسی ادا نموده‌اند.»

او با اشاره به موادی که به تاسیس حزب و عضویت در آن پرداخته شده که مواد یک تا پنج را شامل

احوال باید برایش شناسنامه صادر کند و نمی‌تواند به هیچ دلیلی از این امر، استنکاف ورزد. حال برای صدور پروانه فعالیت احزاب که همان شناسنامه‌دار کردن آنهاست و برای تبدیل شدن به یک شخصیت حقوقی جهت امور اداری مربوط به تشکیل صورت می‌پذیرد، خودداری از صدور پروانه بنا به گرایشات سیاسی در حکم نقض قانون اساسی و تجاوز به حقوق مردم است.»

قانون برای افراد خاص نوشته شده است

هکی البته به موضوع مهم دیگر؛ عضویت احزاب به ویژه برخی احزاب اصلاح‌طلب نظیر مشارکت و مجاهدین پرداخته که به نظر می‌رسد موضوع بخشی از این ماده هستند. به گفته این حقوقدان، این ماده هم دارای ایراد حقوقی است. او در این‌باره می‌گوید: «از لحاظ منطق قانون‌گذاری نیز ما در ترم اول در درس مقدمه علم حقوق به دانشجویان یاد می‌دهیم که قاعده حقوقی باید نوعی باشد و شخصی نباشد. یعنی قاعده حقوقی ناظر به شخص یا اشخاص خاصی نباشد، بلکه عمومیت داشته باشد. در این برهه زمانی به نظر می‌رسد با توجه به مسایل حقوقی- سیاسی دو حزب جبهه مشارکت ایران اسلامی و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، وصف اعضای موثر در احزاب منحل و مواردی اینجینی‌اعلی ناظر به این اشخاص است. فارغ از صحت‌وسقم ادعاهای احزاب مذکور، منطق حقوقی این را برنمی‌تابد که قانونی برای افرادی خاص نوشته شود بلکه نوعاً فرد ا حداد ملت ایران با این قانون دارای حق و تکلیف می‌شوند.»

تنزل حزبی‌ها به کارمند وزارت کشور

او در ادامه به تبصره یک ماده ۵ هم اشاره کرده و می‌گوید: «از منظر اقتصاد سیاسی احزاب نیز آنچنان شرایط ایجابی برای تشکیل حزب در نظر گرفته شده، مانند مشخص‌کردن تعداد نفرات مؤسس، مجمع عمومی، تعداد دفاتر در حداقل ۱۰ استان کشور و… که ال‌ا دخالت در امور مربوط به احزاب است و آنها را به کارمندان زیرمجموعه وزارت کشور تنزل می‌دهد. ثانیاً این تالی فاسد را دارد که برای تشکیل حزب باید الزاماً به کانون‌های ثروت و قدرت وصل شد یا از رانت‌ها و ویژه‌خواری‌های خاص استفاده کرد. به زبان واقع‌رورم‌ری باید پدر معنوی سرمایه‌داری داشت و باید دنبال افرادی مانند شهرام جزایری، مآفرید خسروی و بابک زنجانی و امثالهم رفت تا بتوان با پشتیبانی آنها حزبی را از مرحله اندیشه و آرمان به مرحله واقعیت و پراپتیگ اجتماعی رساند.»

او در این‌باره ادامه می‌دهد: «در اینجا این پرسش مطرح می‌شود که اگر جمعی با در‌آمد اندک با آرمای مشترک خواستند کار جمعی سیاسی و مدنی انجام دهند و از ابتدا در زیر چتر قانون قرار گیرند، چه باید بکنند؟ آیا طراحان قانون جدید، فراموش کرده‌اند که غایت جمهوری اسلامی ایران، مستضعفان هستند؟ و آیا با این طرح، زمینه ایجابی برای رسوخ مفاسد اقتصادی در فرماسیون اجتماعی- سیاسی فراهم نمی‌آید؟ او در خاتمه می‌گوید: «در نهایت با تحلیل سیستمی که ارایه شد، بهتر است نمایندگان محترم، پارادایم حاکم بر این قانون را از دیدگاه امنیتی به گنتمان حقوق شهروندی تغییر دهند.»

تأمین مالی احزاب
طرح که به یکی از آنها پرداختن به موضوع تأمین مالی احزاب است. طبق ماده ۲۰ این طرح، دولت جهت تأمین منابع مالی احزاب و گروه‌ها ترتیبات لازم را در بودجه سالانه کشور، در قالب ردیف مستقل اتخاذ خواهد کرد. همچنین، طبق ماده ۲۱، کمیسیون ماده (۱۰) این قانون موظف است ۳۰درصد کل

بودجه اختصاص یافته به احزاب و گروه‌ها را به‌طور مساوی بین تمام احزاب و گروه‌های سیاسی که پروانه نهایی موضوع ماده (۵) این قانون را دریافت کرده‌اند تقسیم کند.

۷۰درصد باقیمانده بودجه به احزاب و گروه‌های مشمول ماده (۵) این قانون به نسبت تعداد کرسی‌های کسب‌شده در انتخابات مجلس شورای اسلامی، تعداد اعضا و دفاتر استانی و بر گزاری کنگره‌های حزبی اختصاص می‌یابد. از سهمیه به شکل سالانه پرداخت می‌شود. یکی از ایرادات اساسی این دو ماده این است که اولاً احزابی که از بودجه دولتی استفاده می‌کنند، به‌نوعی وابسته به دولت شده و نمی‌توانند آن نقش ماهیتی خود را که لزوماً باید نقد دولت باشد به انجام بسانند. ایراد دیگر اما تقسیم ۷۰درصد بودجه احزاب به نسبت حضور افراد حزبی در انتخابات مجلس است. اولاً باید متذکر شد که انتخابات ایران به‌ویژه انتخابات مجلس هیچ‌گاه به‌صورت تمام‌عیار حزبی بر گزار نمی‌شود که بتوان نسبت کرسی‌های مجلس را به نسبت احزاب آن اندازه‌گیری کرد.

بنابراین قراردادن چنین بندی در این طرح بیشتر شبیه رانت برای احزاب یا نمایندگان را ایجاد می‌کند. طرح مزبور اگرچه به‌طور اجمالی بررسی شده، اما ایرادات حقوقی زیادی دارد، با این‌ حال این طرح در شرایط سکوت خواب‌آلودگونه احزاب به دست نمایندگان با سرعت مشغول بررسی در صحن مجلس است و در صورت تصویب معلوم نیست فعالیت احزاب بعد از آن، آن‌هم با برشمردن اجمالی این ایرادات چگونه خواهد بود.

ادامه از صفحه اول

تهران و قلیان

این وظیفه روشنفکران، هنرمندان و سازمان‌های مردم‌نهاد و… است که بخش مهم‌تری از این وظیفه را بر عهده گرفته و راه دولت را هموار سازند. پروفیسور «انتونین حکیم» ۱ از مسوولان سازمان بین‌المللی سکتة مغزی کار را به جایی رسانده که برای جولوگیری از سکتة مغزی و به‌تبع آن فشارخون خوستلار مبارزه با «نمک‌پاش» در رستوران‌ها شده است و بسیاری از فعالان این سازمان هم تبلیغات در لافقه در این زمینه را آغاز کرده‌اند و در بسیاری از رستوران‌ها اگر توجه کنید متوجه می‌شوید که نمک‌پاش روی میز نیست و باید درخواست کنید بیاورند و بسیاری از موارد هم شما از خیرش می‌گیرید در چنین حالی است که جوانان ما تازه مردم موفق به اکتشاف ابزار دو نسل قبلشان (قلیان) شده‌اند. چهاره رستوران سکتة مغزی «انتونین حکیم» بعد از رویت یکی از رستوران‌های دودرزه ما قابل تصور است و از آن بدتر نگاه تند و غضبناکی است که به من و همکارانم در قبال این همه بی‌تفاوتی خواهد انداخت و از آن درنگ‌اتر، احساسی است که نسبت به رسانه‌ها، هنرمندان و روشنفکرانی که در این تساهل یا شریکند یا بی‌تعصب پیدا خواهد کرد.

بی‌نوشته: ۱- پروفیسور «انتونین حکیم» شخصیت بسیار برجسته و معروف سازمان مردم‌نهاد سکتة مغزی در کاناداست. او در عرض سه سال موفق شد با تاسیس شبکه‌های اجتماعی مردم‌نهاد در تمامی مناطق کانادا به‌طور گمشگیری بر آمار شیوع سکتة مغزی در کانادا موثر واقع شود. سازمان جهانی سکتة مغزی شبکه‌های او را با عنوان الگوهایی برای همه کشورها اعلام کرده است.

ضرورت پیگیری مذاکرات هسته‌ای

به باور موسسه کنترل تسلیحات (Arms Conrol Association) که بیانگر نظریات دموکرات‌های آمریکا به‌شمار می‌رود این شکاف زمین‌رانشنی است. راحل‌های دیگری چون تأمین سوخت یا بخشی از آن از بیرون یا انجمادی شش تا ۱۰ ساله در سطح کنونی و آزادسازی آن پس از این مهلت زمانی نیز وجود دارند. اهمیت ادامه گفت‌وگوها برای دستیابی به توافقی جامع امندهای بسیار وسیع‌تر از مساله هسته‌ای دارد. بهبود روابط ایران و آمریکا می‌تواند گذشته از کنترل تندروها، به رفتارهای ماجراجویانه برخی کشورهای منطقه در حمایت از تروریسم تکمیری و گسترش نظامیگری پایان دهد و به یافتن راهی برای پایان‌داهن به ترازدی فلسطینیان یاری رساند. در همین راستا و در سایه همکاری ایران و آمریکا بسیاری از مشکلات منطقه مانند بحران‌های جاری در سوریه، عراق، افغانستان، بحرین و بیش از همه تروریسم سلفی/ جهادی/ تکفیری که صلح و امنیت بشوری را تهدید می‌کند، می‌تواند تعدیف شده به سوی ناپودی سوق داده شوند. یافتن راحل برای این چالش‌های بزرگ، گذشته از امکان ایجاد امنیت فراگیر باعث کاهش کلی هزینه‌ها و نزول بهای فرآورده‌های نفتی و گازی خواهد شد و اقتصاد جهانی می‌تواند شاهد رشد دوباره باشد. در نقطه مقابل، ناکامی در دستیابی به توافق جامع، باعث افزایش تنش‌های چندجانبه شده و می‌تواند برای کل جهان دارای عواقب وخیم غیرقابل پیش‌بینی باشد. یکی از این عواقب می‌تواند دوسرایی بیشتر ایران از گرایش تاریخی خود به سوی مدیریتانه و اروپا و راندن ایران و منابع انرژی مربوطه به سوی قدرتهای نوظهور شرقی باشد. در آمریکا این وجود دارد که ایران دارای نهادهای اجتماعی و جامعه مدنی نیرومندی است و مدنیت چندین هزاران ساله ایرانی به دلایل تاریخی، فرهنگی، جغرافیایی و… فراسوی دولته‌ا و حاکمیت‌ها ریشه ثبات در خاورمیانه آشوب زده و اوراسیا بحران زده است. همچنین این آگاهی وجود دارد که هیچ مساله‌ای در خاورمیانه بدون مشارکت ایران قابل حل نیست. در سایه دستیابی به توافق، افق‌های جدیدی از همکاری می‌توانند گشوده شوند و ایران را به روح درونی و تاریخی خود یعنی تأمین کردن امنیت خود و دیگران در راستای حقوق بین‌المللی و روح قوانین «فرا قومی» و «فرا قرقوی» در چارچوب فرهنگ تلقیفی برآمده از همزیستی‌زندیک کند. امری که با پایان یافتن تحریم‌ها و بهبود شرایط اقتصادی ایران دارای سهولت بیشتری خواهد شد و تروریسم با مشارکت فعال ایران می‌تواند به نیستی سوق داده شود. ایرانیان دریافته‌اند که دست‌یافتن به توافق با بازیگران ژئوپولیتیک جهانی و به ویژه و اساساً با اروپا و آمریکا گذشته از پایان دادن به تحریم‌ها، تندروی را مهیا کرده و با افزایش همکاری ملی، به سود جامعه مدنی تمام شود. این توافق در چشم‌انداز گسترده‌تر ژئوپولیتیک نیز دارای اهمیت اساسی و حیاتی است. ایرانیان با نگاهی به مسیر اسـور جاری و سربزآوردن هیـوای هولزای افرایطی‌گری مرتبط با باورهای وهابی و «نومثنایی» و شگرلی نیروهای گریز از مرکز، با تأملی بر تاریخ و با نگاهی به جغرافیایی خود به یاد می‌آورد که سرزمینشان بسان جزیره‌ای در میان اقیانوس است؛ اقیانوسی آلوده به تندروی‌های چندگانه وهابی در جهان عرب، «یو بندی» در شبه‌قاره هند و گرایش‌های نوعتمانی که با تبدیل دین به ابزار ژئوپولیتیک از هر سو به آن فشار می‌آورد. همانگونه که ازوزن حسن ا قویونلو (۱۴۷۸-۱۴۳۲) برای متوقف کردن قدرت رو به رشد عثمانیان به گشایش رابطه با دوکشین ونیز و دولت پاپی رم پرداخت و صفویان برای متوازن کردن قوا، هیات‌های دیپلماتیک به نزد پاپ پاولو پنجم فرستادند، ایران امروز نیز در می‌یابد تا برای آنکه جزیره ثبات باقی بماند و بتواند در برابر فشارهای چند دهه بر نقش تاریخی خود در ایجاد امنیت منطقه‌ای و سراسری- از جمله از خلیج‌فارس تا دریای مدیترانه- ایستادگی کند، باید با حفظ رابطه خوب با بازیگرانی چون چین و روسیه به توافقی پایدار با اروپا و آمریکا دست یابد تا با بهبود وضع اقتصادی و اجتماعی خود به تأمین صلح و امنیت منطقه‌ای و جهانی یاری رساند.